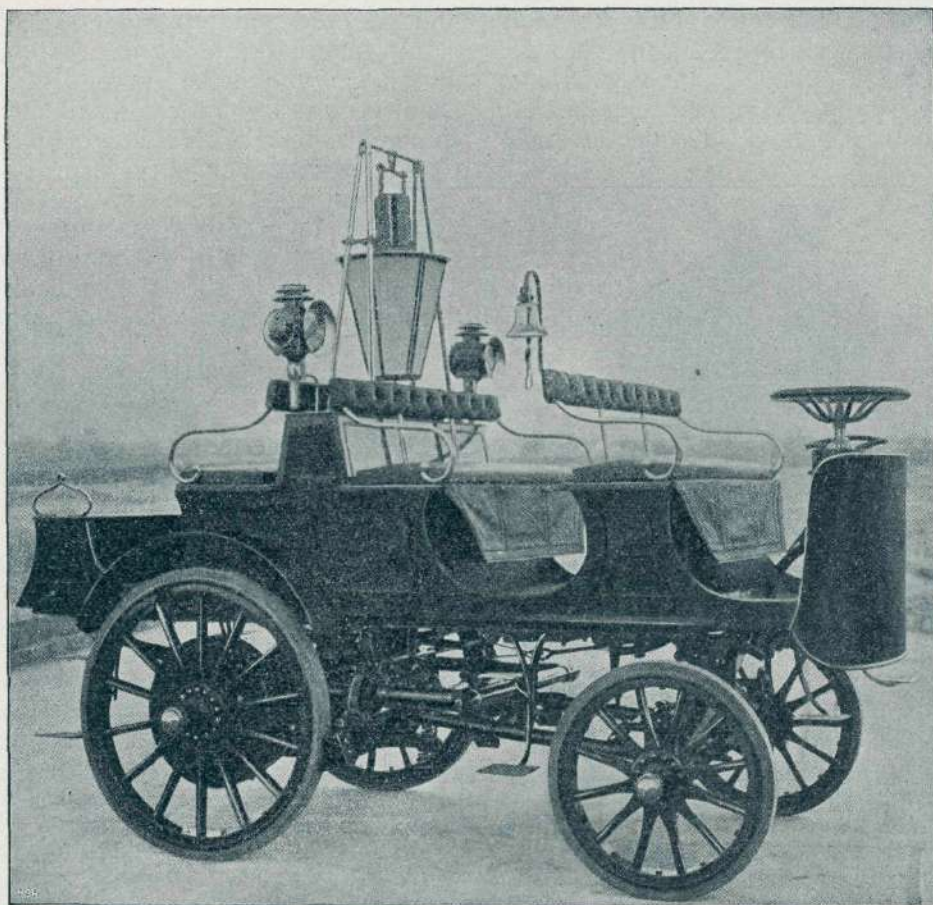

Bouton i. dr. Avtomobili lažje vrste raznašajo vojna povelja, težki pa vozijo za poljskimi pekarijami moko in kruh za vojaštvo. — Poizkusi, ki so se vršili v sredi meseca septembra 1901 v Doljnem Miholjcu, obetajo dober uspeh ne le gledé na možnost, ampak tudi na zanesljivost avtomobilske vožnje. Kajti pokazalo se je na 22 milj dolgi cesti, da celo težki, z vojaki zasedeni vozovi prevozijo vsako uro dobre 4 milje. Zato

Stopite z menoj v delavnico k mehaniku, ki izdeluje akumulatorje! Naprosimo ga, da naredi pred našimi očmi najpreprostejši aparat, kakršnega je od začetka sestavil Francoz Gaston Planté. Mehanik vzame dvoje širokih in dolgih svinčenih ploščic. Prvo položi na mizo, prepreže jo s tankimi kavčukovimi trakovi ter položi nanjo drugo ploščico. Kavčuk med njima ne pusti elektrike prehajati od plošče na ploščo.

Avtomobil berolinske požarne brambe.

se je nadejati, da se bodo odslej avtomobili rabili stalno tudi v vojski.

Govorili smo zgoraj o akumulatorjih. Treba nam je pojasniti, kako te električne baterije nabirajo in shranjujejo v sebi napeto elektriko ali električno energijo, s katero opravljajo svoja dela. Kako je neki možno, prirodno silo, ki se v podobi bliska hipoma pokaže in zopet hipoma izgine, vjemati in zapirati v omarico, voziti jo s seboj in jo prisiliti, da nam dela to, kar od nje zahtevamo?

Tako izolirani ploščici zavije ob robu in vije naprej, dokler ju ne povije v debel valjar.

Ta svinčeni valjar postavi mehanik v žvepleno kislino, katera je zredčena s prilito vodo. Vsaki ploščici pritrdi na vrhu svinčen trak. Na ta trak pripne žico. — Ta priprava je posamezen akumulatorjev člen ali element. Ko stakneš z žico ona trakova, ti dá ta element električen tok, ki teče po žici nasproti tistemu toku, s katerim si ga poprej napojil, ko si med trakove vpregel